

Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsü'nün yapılışı ve açılışı hakkındaki hâtıralarım

1962 yılı Eylül ayında, o zamanın Din Eğitimi Müdürü hocam merhûm Kemâl Edip Kürkçüoğlu'nu ziyârete gitmiştim. Hocamla biraz sohbet edip elini öperek ayrıldım.

O zaman Maltepe'de bulunan Din Eğitimi Dairesi'nin uzun ve dar koridorunda ilerlerken arkamdan "*Celâl*" diye çağırıldı. Ben dönüp yanına vardığımda "*Millî Eğitim Bakanı Şevket Râşit Hatipođlu benim Türk Ocağı'ndan arkadaşım olur. Üçüncü bir Yüksek İslâm Enstitüsü açmak istiyor. Bu işi Kayseri yapabilir mi?*" diye sordu. Ben de hiç tereddüt etmeden "*Yapabilir, efendim*" dedim. Bunun üzerine O da "*Hemen git çalışmalarına başla*" dedi.

Kayseri'ye gelince öğretmenler odasında bulunan arkadaşlara konuyu anlattım. Onlar da büyük bir sevinç içerisinde hemen işe başlamayı uygun buldular. Kısa bir zamanda dernek çalışmalarına başlayarak İmâm-Hatip Okulu Yaptırma ve Yaşatma derneği tüzüğünde ba'zı değişiklikler yaparak çalışmalara başladık. Arkadaşlar, ısrarla benim dernek başkanı olmamamı istediler ise de ben, "*Ben me'murum, sakıncaları vardır*" dedim ve merhum Mehmet Çorakçı beyin dernek başkanı olmasını ve işlerin yine benim tarafımdan yürütüleceğini söyledim. Onlar da ister istemez kabul etdiler. Bu sûretle yönetim kurulunda, merhûm Mehmet Çorakçı, Abdullâh Saraçoğlu, Hacı Mehmet Küçükçalık, Hacı Ali Soyal, Hacı Mehmet Hamurkâr, Selçuk Karakimseli, Dr. Mustafa Mıhçı görev alarak bu işin öncülüğünü yapmaya başladılar.

Bundan sonra enstitünün yapılacağı arsa konusu konuşulmaya ve ba'zı çalışmalar yapılmaya başlandı. Bu sırada muhtelif arsalar gesterildi ise de *-ben başta olmak üzere-* bir kısım arkadaşlarımız bu arsaların uygun olmadığı fikrini savunduk ve Talas caddesi üzerinde bir yerin olmasını tavsiye etdik. O sırada Kayseri vâlisi bulunan merhûm Kâzım Atakul da bizim fikrimizde idi.

Yine bu sırada yapılacak binanın plân ve projesi üzerinde çalışmalar da yapıyorduk. Fakat, yönetim kurulunda bulunan arkadaşlar benim fikirlerimi kabullenmekte biraz zorlanıyorlar ve basit bir binâ ile yetinilmesini istiyorlardı.

Bu çalışmalarımız esnâsında merhûm Hamdi Eskici beyin amcası, Maden Tetkik ve Arama Enstitüsü Genel Müdür yardımcısı **Ömer Eskici** bey, "*Biraz da memleketime ve dînime hizmet edeyim*" diyerek bizimle ilgilenmeye başladı. Bu muhterem kişi on sene Amerika'da kalmış, tahsil görmüş çok tecrübeli bir mâden mühendisi idi. Yönetim kurulundaki arkadaşlar onun tavsiyelerini ve yönlendirmelerini daha kolay kabul edebiliyorlardı.

Bunun için onunla birlikte plân ve proje çalışmalarına başladık. Dînî konuları ve dîn eğitimi ile ilgili bilgileri ben, teknik konuları da o, dile getirerek İmâm-Hatip Okulu'nun müdür odasında gecenin geç saatlerine kadar çalışıp konuyu olgunlaştırmaya çalışıyor ve Yönetim Kuruluna arz ediyorduk. Bi'l-hâssa o, her hafta sonu Ankara'dan Cumartesi günleri geldiğinden haftalarca süren bir çalışma nefcesinde, ikimiz birlikte, enstitüde ve inşaatde ihtiyaç duyulacak (35) sayfalık bir plan ve proje taslağı hazırladık. Bu taslak, bina yapılmaya başlanınca, tarafımdan o zaman seçimle son defa müftülük makamında bulunan müftü Halil Haliloğlu'nun müftü kâtibi olan ve dernek üyesi bulunan merhûm Abdullâh Saraçoğlu'na teslim edilmişdi. Fakat bu (35) sayfalık dosya hâin eller tarafından çalınarak yok edilmiş ve bir daha bulunamamıştır.

Aslında biz bu çalışmalarımızı, *-Hadîs, Tefsîr, Fıkıh gibi-*onyedi fakülte ve yüksek okulu bünyesinde bulundurabilecek bir şekilde **İslâm Üniversitesi** için yapıyorduk. Bu çalışmalarımız esnâsında merhûm Ömer bey, "*Biz belki bu fakülteleri bu şekilde açamayız, hiç olmazsa bu konuları dört senelik Yüksek İslâm Enstitüsü üzerine ikişer senelik bir ihtisâs şeklinde yapmaya çalışalım*" teklifinde bulundu. Bu teklif de uygun görüldüğünden bu yönde çalışmalar yapıldı. Bunun için hâlen mevcut bulunan ana binânın üçüncü katı

Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsü'nün yapılışı ve açılışı hakkındaki hâtıralarım

yirmişer kişilik küçük sınıflar hâlinde düşünüldü, plân ve projeler de ona göre hazırlandı. Fakat bu üçüncü kat hâlen yapılmış değildir.

Bu fakülte veyâ ihtisâs kısımlarının öğretim görevlileri de yurt içinden veya dışından ehil kişilerle bulunarak te'mîn edilecek, resmî maaşlarına ilâve olarak vakıf tarafından kendilerini tatmîn edecek ek para verilecek, yeni me'zûn olup da bu konularda çalışmak isteyen Yüksek İslâm Enstitüsü ve İlâhiyat Fakültesi me'zunları bunların yanında yetiştirilecek, bu sûretle de kısa bir zamanda öğretim görevlisi sıkıntısı çekilmeyecekti. Merhum Ömer beyin kendisi de İngilizce dersi için yeterli bir eleman olarak düşünülmüştü.

Bu çalışmalar bu şekilde devam ederken bir taraftan da bu enstitünün nereye yapılacağı tetkik ediliyordu. Merhum Kayseri vâlisi Kâzım Atakul mühendisler odası ile toplantılar yaparak iş birliği yapıyor ve onlardan fikir alıyordu. Neticede onların kendi aralarından seçtikleri üç kişilik bir hey'et bu araştırmayı yapacak ve neticeyi bir rapor hâlinde vâli beye sunacaklardı. Nitekim netice öyle oldu.

Bu üç kişilik hey'etin hazırlamış oldukları raporda, Yüksek İslâm Enstitüsünün, Argıncık tarafındaki bir vakıf arazisi olan şimdiki sebze hali taraflarına yapılması uygun görülmüştü.

Merhûm Mehmet Çorakçı beyle vali beyi ziyâret edip durumu sorduğumuzda, -kendisi Talas tarafına istemesine rağmen- *"Bir vâli olarak fen elemanlarının gösterdiği yere yaptırmak mecbûriyetindeyim"* dedi.

Bu arada ben, *"Efendim, müsâade ederseniz bu hey'et ile bir kere görüşelim"* dedim. O da *"olur"* cevâbını verdi.

Mehmet Çorakçı beyle mühendislerin yanına giderken o zaman CHP millet vekili olan Bahri Yazır karşı geldi. Nereye gitdiğimizi sordu. Biz de durumu anladık. O da *"Öyle ise ben de sizinle beraber geleyim"* dedi ve mühendislerin yanına varıp konuştuğumuzda ileri sürülen fikirlerin doğru olmadığını söyleyip onları iknâ ettik ve

Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsü'nün yapılışı ve açılışı hakkındaki hâtıralarım

raporlarını şimdiki İlahiyat Fakültesinin bulunduğu arsaya yapılması şeklinde düzelterek tastik ettirdik. Durumu vâli beye arz edince O da böyle bir durumdan çok memnun oldu. Çünkü kendisi, böyle yüksek bir okulun Talas taraflarında yaptırılmasını, Talas yolunu çift yol yaptırıp trolleybüs getirmeyi, *-belki de üniversite fakültelerini ve yapılması düşünülen yüksek okulları-* oralara yaptırmayı düşünüyordu.

Bu çalışmalar esnâsında ara sıra Mehmet Çorakçı beyle Ankara'ya gidiyor, o sıralarda Kayseri millet vekili olan merhum Hüsni Dikeçligil ile görüşüyor, müşkillerimizi onun yardımı ile hallettirmeye çalışıyorduk. Bu sırada Başbakan yardımcısı merhum Turan Feyzioğlu ile bir iki kere görüşmüş idik, fakat istediğimiz ilgiyi pek görememişdik.

Yine bir gün Ankara'ya giderek Başbakanlık koridorunda Hüsni Dikeçligil beyi bekliyorduk. Koridorun öbür tarafından geçmekte olan merhûm Turan Feyzioğlu bizi görünce yanına çağırıldı. **"Sizin konunuzu inceledim. Memleket için faydalı olacağını gördüm. Bunun için size yardım edeceğim"** dedi ve bizi odasına götürerek Kayseri vâlisi Kâzım Atakul'a telefon ederek her türlü yardımın yapılmasını söyledi. Bundan sonra bizim çalışmalarımız oldukça kolaylaştı.

Bu sırada Kayseri Belediye Başkanı olan merhum Mehmet Çalık beyi ziyaret ederek durumu anlattık ve bize yardımcı olmasını istedik. O da Talas yolu civârında istediğimiz yeri hemen şehir plânına alarak meclisten geçireceğini, Ankara'dan tastikinin de bizim yaptırmanızı söyledi. Biz de bu günkü İlahiyat Fakültesi'nin bulunduğu, cephesi (500) derinliği (250) m. olan (500 x 250) m. arsayı teklif etdik. Bu sûretle gerekli işlemler yapılmaya başlanıp tamamlandı.

Yol kenarında ve diğer yerlerde olan tarlalar, sâhiplerinin muvâfakatı ile vakıf tarafından m² si (2,5) liraya satın alındı. Arsanın ortasından geçmekte olan eski Talas yolu Belediyenin olduğundan

Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsü'nün yapılışı ve açılışı hakkındaki hâtıralarım

merhum Mehmet Çalık bey de o kısmın m² sini on kuruş sembolik bir fiatla vakfâ sattı. Bu sûretle enstitünün arsası istenilen şekilde te'min edilmiş oldu.

Yapılacak olan binâların plân ve projeleri de, Ankara Türk Sitandartları Enstitüsünün mimar-mühendisi olan şahsa yaptırılarak inşaatın yapım safhasına geçildi.

Temel atma töreni, merhum Mehmet Çorakçı beyin Kayseri Ulu Câmi'sinde (Câmi Kebîr'de) yapmış olduğu bir va'z ile halka duyuruldu. O zaman Kayseri'de *-Dokuz Osmanlılar diye tanınan birkaç sapık kimseden başka-* her hangi bir cemaat ve tarîkat gurubu olmadığından herkes birlik ve berâberlik içinde idi. Bunun için bir gün sonra kazma ve küreklerini alıp gelen kalabalık bir müslümân topluluğu tarafından temel kazılıp törenle inşaata başlandı. Halk coşkulu idi. Kayseri'de bulunan devlet erkânı ve yirmi kadar mühendis de bu törende hazır bulunmuşlardı. Bu coşkulu hâli gören Güventürk Paşa, *"Bunlar nedir?"* deyince ben de *"Allâhü Teâl'a'nın askerleri"* cevâbını verdim. O da *"O ne demek"* diyerek sertçe bir karşılık verdi.

Aradan bir müddet geçtikden sonra binânın temelleri bir metre kadar yükselmişti ki Millî Eğitim Bakanı Şevket Râşit Hatiboğlu bakanlıktan ayrıldı. Yerine İbrâhim Öktem bakan olmuşdu. Çalışmalarımızı ve binânın durumunu ona bir mektup ile bildirdik. O da cevâbî yazısında inşaatın derhal durdurulup yapılmamasını emretmişti.

Bu yazıyı alınca hemen Mehmet Çorakçı beyi okula çağırdım. Durumu berâberce müzâkere ettikten sonra *-iki üç kişinin dışında-* hiç bir kimseye haber vermeden bu durumun önüne geçmeye ve inşaatın devam etmesine çalıştık. Hatta bir kısım yönetim kurulu arkadaşları bile haberdar etmemiş idik. Çünkü böyle bir durumu halk duyarsa büyük bir infîâlin olacağını çok iyi biliyorduk.

İkimiz birlikte Ankara'ya giderek o zaman Başbakan Yardımcısı olan Turan Feyzioğlu'na durumu anlatmak istedik. Kendisi, Pazartesi

Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsü'nün yapılışı ve açılışı hakkındaki hâtıralarım

günü yapılan bir toplantıda idi. Toplantının bitmesini bekledik. Başbakanlık kapısından çıkarken bizi görünce arabasına aldı. Çünkü Avrupaya gitmek üzere olduğundan uçağa yetişmek mecburiyetinde olduğunu söyledi. Biz, işimizin Millî Eğitim Bakanı ile olduğunu söyleyince yanında bulunan Millî Eğitim Bakanı'na "*Öktem, sen de arabaya bin*" dedi, o da bindi. Araba içinde söylediklerimizin hepsini, bakan bey red etti. Bunun üzerine Turan bey, "*Öktem, şimdi uçağa yetişmek mecbûriyyetindeyim. Çarşamba günü geleceğim. Öğle yemeğini berâberce yiyelim*" dedi. O da "*Olur*" cevâbında bulundu. Bize de "*Siz de o gün öğleyin gelin*" dedi. Evine varınca kapıdan hanımına "*Avrupaya gidiyorum. Çarşamba günü geleceğim. Öğle yemeğinde de misafirlerim var. Hazırlıklı bulun*" diyerek içeri girmeden vedâlaşıp evinden ayrıldı. Bizi de, yol üzerinde uygun görülen bir yerde indirip yoluna devam ett.

Çarşamba günü öğleyin Turan beyin evine gittik. Mühendisi de götürmüş idik. Biraz sohbet ettikten sonra Millî Eğitim Bakanı İbrâhim Öktem bey geldi. Durumu anlattık. Plân ve projeleri yere serip açarak yapılacak işleri anlattık. O da "*Sekiz sene sonraki emellerimize uygundur. Gidip inşaata devam edebilirsiniz*" ¹ dedi. Biz de Kayseri'ye gelip inşaata devam ettik.

Bu çalışmalarımız esnâsında vâli Kâzım Atakul merkeze alınmış yerine başka bir vâli ta'yin edilmişti. Kemâl Edip Kürkçüoğlu da görevden alınarak yerine Ali Rızâ Özgüç, ondan sonra da İsmet Parmaksızoğlu genel müdür olmuşlardı. Bu arada İsmet Parmaksızoğlu, iki kere dernekle olan ilişkimin kesilmesini istedi. Fakat ben *-her şey'i göze alarak-* yine aynı şekilde çalışmalarına devam ettim. Çünkü benim dernekle olan ilişkim kesilince bir çok işlerin aksıyacağını çok iyi biliyorlardı.

İnşaat bitmek üzere idi ki bir akşam vakti yönetim kurulu üyesi bulunan Dr.Mustafa Mihçî bey, o zaman oturmakta olduğum okul

¹ -Böyle bir ifâde, her halde hesaplı kitaplı bir şey'di ki sekiz sene sonra **oniki mart** hadisesi vukû' bulmuşdu?

Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsü'nün yapılışı ve açılışı hakkındaki hâtıralarım

lojmanının kapısını çaldı. "*Ömer Eskici beyi bir trafik kazasında kaybettik*" dedi. "*Ben de Eyvâh, işlerimiz sekteye uğradı desene*" diyerek üzüntümü belirttim. Çünkü yönetim kurulu üyeleri, onun basîretli ve tecrübeli görüşlerinden mahrum kalmıştı.

Neticede okul inşaatı tamamlanıp 1965-1966 ders yılında, Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsü'nün açılması çalışmalarına başlandı. Hazırlıklar yapılıyordu. Kariyerli bir Müdür ve öğretim üyeleri aranılıyordu. Bunun için Ankara'ya giderek İlâhiyat Fakültesi'nde Doç.Dr.Hüseyin Yurdaydın gibi kimseler ile görüşerek böyle bir görevi kabul etmelerini söyledim. Bu arada *-bir idâreci olarak bildiğim, fakat onlara söylemediğim ba'zı konular için-* arkadaşlarıma dikkatli ve uyanık olmalarını, kararlaştırılan prensiplerden ta'vîz vermemelerini, ara sıra hatırlatıyordum. Daha önce de Sayın Demirel'in parti başkanı olmasında Kayseri'lilerin büyük rolü olmuştu. İsteddiğimiz ba'zı konuları Onun yardımı ile elde edebilirdik. Üstelik seçimler yapılmış, Sayın Demirel Başbakan olmuştu. Ne yazık ki ben kariyerli bir müdür ararken, arkadaşlarım, ba'zı çalışmalarını benden gizli olarak yapmaya başlamışlar ve Ankara'daki ba'zı kimselerin ve genel müdürün te'siri altında kalarak, beni saf dışı bırakıp, onların yönlendirmelerine alet olmuşlar ve ta'vîzci, reformcu fitne erbâbının Enstitünün içine sokulmasına âlet olmuşlardı.. Böyle bir durumu öğrenince bütün emeklerimizin, bi'l-hâssa yediden yetmişe hayır sâhibi Kayseri'lilerin emeklerinin karşılığını göremeyeceği kanaati bende uyandı.² Bunun için de

²-Yediden yetmişe Kayseri halkının bu yardımları hakkında bir çok ibretli hâtıralarım vardır ki onlardan bir kaç şöyledir:

Bir yaz tatilinde okulda bir ben, bir de müstahdem vardı. Çarşafına bürünmüş ihtiyar yaşlı bir kadın bastonuna dayanarak okula gelmiş, müstahdem tarafından yukarı çıkarılarak odama girmişti. İçeri girince "*Oğlum, bir dîn mektebi yapıyormuşsunuz, ona biraz yardım etmeye geldim*" dedi ve oturduktan sonra göğsünden bir mendil içerisinde büyük bir altın çıkarıp verdi. Dernek makbuzunu çıkarıp yazarken "*Teyze adın nedir?*" diye sordum. O da "*Oğlum benim adımı Allâh yazar*" diyerek söylemedi. Bir kaç kere sordum, yine aynı şey'i söyledi. O gitdikten sonra o zaman dernek üyesi olan merhum sarraf Ali Soyal beye telefon ederek durumu

Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsü'nün yapılışı ve açılışı hakkındaki hâtıralarım

emeklerimizin heder olduğu kanâatine vararak dernekle olan ilişki mi kestiğim gibi İmâm-Hatip Okulu Müdürlüğünden de istifa edip ayrıldım. Çünkü, İslâm Dîni'nin Ehl-i sünnet ve'l-cemâat esâslarına göre açılışını arzu ettiğimiz Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsü, hastalıklı olarak açılmıştı.

Aradan bir müddet geçtikten sonra yeni açılmış bulunan Niğde İmâm- Hatip Okulu Meslek Dersleri öğretmenliğine atandım. Orada çalışmalarına başladım. Aradan altı ay kadar bir zaman geçmemişti ki Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsü'nün için için kaynadığını ve bir takım huzursuzlukların olduğunu işitmeye başladım. Korktuğum ve vukû' bulmasından endişe ettiğim şey'ler meydana gelmeye başlamıştı. Üzüldüm, ama ne çâre ki o tezgâhı hazırlayanlar işlerini iyi plânlamışlar; yapılışından açılışına kadar büyük ümitler ile yaptığımız çalışmalar, gafletimiz yüzünden sekteye uğratılmış ve Kur'ân-ı Kerîm'in şu tenbîhatı unutulmuştu. (ألاّ ولاّ تكن من العافلين) :

Dikkâtli olun, gözünüzü dört açın. Sakın ğaflet ehlinde olmayın). (Arâf, 205).

söyledim. O da "O altın herhalde çok para eder" dedi. Götürüp bozdurduğumuzda beşbin kûsûr lira etdi. Bu sırada benim maaşım yüzaltmışyedi kûsûr lira idi.

Bir gün dernek üyelerinden merhum Hacı Mehmet Küçükçalık, Mehmet Çorakçı ve ben, çarşıda para toplamaya çıkmıştık. Şekerciler çarşısında uzun boylu bir hammal vardı. Yanımıza gelerek kendisinin de yardım edeceğini söyledi. Koynundan bir mendil dolusu bozuk para çıkardı. Yüz para, beş kuruş, on kuruş gibi olan bu parayı nekadar zamanda biriktirmişti bilmem. Câmî kebir'in avlusunda bulunan duvarın üzerine koyup saydık. Hepsini altmışyedi kûsûr lira idi. Hepsini bize verdi.

Yine bir gün dernek üyelerinden Hacı Mehmet Küçükçalık, Selçuk Karakimseli ve ben, Bankalar caddesinde para toplamaya çıkmış idik. İş bankasının karşısındaki binanın ikinci katında bir terzi dükkanına giriyorduk. Arkadan birileri "Orası ermeni" dedi. Fakat biz içeri girmiştik. Tahminen otuzbeş yaşlarında olan terzi, küçük bir çocuk ile peynir ekmeğe yiyordu. Elini cebine sokarak beş lira çıkardı ve "Amca fazla param yok, yoksa böyle bir okula daha fazla para verirdim" dedi.

Bundan sonra şimdiki İskender lokantasının altında bulunan bir eczâneye girdik. Eczâne sâhibi, Kayseri Lisesi'nde benimle aynı devreden idi. "Zihniyetime aykırı olan bir yere para veremem" deyip içeri kaçtı ve bir daha dışarı çıkmadı.

İbret almasını bilenlere ne mutlu.

Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsü'nün yapılışı ve açılışı hakkındaki hâtıralarım

Bunun için de, Makarr-ı ulemâ' olan Kayseri ve Kayseri halkı, bu güne kadar, geçmiş âlimlerimizin Ehl-i sünnet ve'l-cemâat esâslarına uygun olarak yapmış oldukları hizmetleri, Yüksek İslâm Enstitüsü hocalarından ve talebelerinden görememiştir. Hâlen de öyledir.

Ne yazık ki acı-tatlı mücâdele ve mücâhedeler ile kazanılan **bu güzel ortam**, kısır, cılız, yanlış dînî bilgileri ile; Allâhü Teâlâ'nın emir ve nehiy'lerinden başka fikir, sistem, düzen, kural ve düşünceleri, *kendi ihtiyaçlarına veyâ toplumun ihtiyaçlarına daha iyi cevâb verir, düşüncesi ile*, bir takım kimseleri velî, sâhib, dost, hâmi ve kurtarıcı kabûl edip onları ilâhlaştırarak veyâ bir ma'bûd hâline getirerek veyâ onlara bir üstünlük tanıyarak kiliselerde, papazların günah çıkartıp cennetlik yaptıkları Hristiyanlar gibi, *"Bir mürşide, bir şeyhe intisab etmezsen cennete giremezsin"* inancını yaymaya çalışıp bir takım dünyevî menfaatler elde etmeye çalışan **mürşid, şeyh, hoca, önder ve lider** nâmı altındaki çıkarıcı ve düzenbaz kimselerin peşinde giderek kendilerini şirk bataklığından kurtaramayan; **Tevhîd ve Şirk** esâslarını doğru bir şekilde idrâk edip anlayamayan; dînî emir ve nehiylerin bir çoğunu ketm ederek göze batmayacak, kulağa hoş gelecek, rejime ters düşmeyecek konuların konuşulmasını arzu eden; yenilikçi, telfikçi, menfaatçi câhil ve ğâfil kimselerin elinde **heder olup gitti ve Makarr-ı ulemâ' olan Kayseri şehri**, birlik ve berâberliğin düşmanı, tefrikanın dostu, tarîkat ve cemâatlerin eline kaldı..

(والسلام على من اتبع الهدى) :Dünyâda ve âhîretde) **selâm** (ve selâmet), **hidâyete** (doğruya, Hakk'a ve hakîkate) **tâbi' olanlardır**). (Tâ-Hâ, 47)

28-03-2008

Ali Celâleddin Karakılıç

Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsü'nün yapılışı ve açılışı hakkındaki hâtıralarım

1963-Nisan ayı başlarında
Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsü'nün
temel atma merasimindeki ilk harcın atılış ânı

